

[Bjerring.]

for Efterfølgeren og dermed Lønstigning, bliver Besparelsen mindre end i de lavere Lønningsklasser. Men af denne Grund at sige, at man skal vise Skaansomhed dér, hvor der spares mindst, vilde være ganske uberettiget. Jeg er ogsaa ganske sikker paa, at det har ligget ganske udenfor det, som den højtærede Minister har kunnet tænke sig.

Spørgsmaalet om en frivillig Afsked og om Nedsættelse af Aldersgrænsen fra 70 til 65 Aar ved Lovændring har været gjort til Genstand for loyal Forhandling med Organisationerne. Under disse Forhandlinger er der fra Tjenestemændenes Side fremsat adskillige Ønsker som Betingelse for, at de kunde gaa med til det foreliggende Lovforslag. Man har saaledes fremsat Ønske om, at Tjenestemænd, der bebor Tjenestebolig, og som vil falde for den nedsatte Aldersgrænse med Udgangen af December 1932 eller i Januar—Februar—Marts 1933 kan faa Lov til at beholde Tjenesteboligen indtil April Flyttedag 1933. Endvidere har man ønsket, at Tjenestemænd, der ved Forbliven i Tjenesten vilde have opnaaet Alderstillæg eller forhøjet Pensionskvotient, faar omregnet Pensionen under Hensyn hertil, at der ydes visse Indrømmelser med Hensyn til Frikort; man har fremsat visse Ønsker med Hensyn til Hustruens Fribefordring og endelig Ønsket, at der til saadanne Tjenestemænd, som har Valget imellem Kapitaludbetaling og Pensionering, tilstaas Pension indtil det 70de Aar og derefter Valg imellem fortsat Pensionering og Kapitaludbetaling.

Det var kort og godt de Ønsker, der under Forhandlingerne blev fremsat fra Tjenestemændenes Side, og jeg maa sige, at det Lovforslag, som her foreligger, paa alle Punkter har imødekommet de fremsatte Ønsker.

§ 2 gaar saaledes ud paa at ligestille dem, der allerede frivillig har søgt deres Afsked, med dem, der nu vil faa deres Afsked, saafremt det foreliggende Lovforslag, som man maa antage, ophøjes til Lov.

Ved § 3 er der foreslaaet givet Adgang til Valg af den ældre Pensionsskala, idet der kan være enkelte, som maa forudsættes at ville have benyttet Adgangen til at vælge dette, hvis de inden 1. Juli 1932 havde vidst, at Aldersgrænsen vilde blive nedsat.

§ 4 i Lovforslaget betragter jeg som en stor Indrømmelse til Tjenestemændene, idet de efterhaanden kan faa deres Pension omregnet efter de Forhold, som senere maatte eksistere; de kan f. Eks., hvis de

senere skulde have et Alderstillæg, faa Pensionen beregnet efter dette Alderstillæg. Jeg skal nævne et konkret Eksempel. Lad os f. Eks. sige, at en Tjenestemand omkring de 65 Aar ved den nye Lønningslovs Ikrafttræden den 1. Juli 1931 rykkede op fra 5te til 4de Lønningsklasse; han skal da efter 5 Aars Forløb have et Tillæg paa 600 Kr., altsaa den 1. Juli 1936. Hvis han afskediges nu, saa faar han i 1936 et Tillæg, idet hans Pension bliver forhøjet med 42/60 af det Alderstillæg paa 600 Kr., han skulde have haft, altsaa med 420 Kr.

Jeg synes absolut, at det er en stor Fordel, og det er ogsaa en af de Fordele, som jeg er overbevist om, at Tjenestemændene vil paaskønne. Lad os nu sætte det Tilfælde, at han var blevet i Tjenesten, og at han f. Eks. i 1933 var blevet syg og derved tvunget til at tage sin Afsked. Saa havde han faaet 420 Kr. mindre i Pension, end han vil faa efter denne Bestemmelse i § 4.

Der er saaledes efter det, jeg her har dokumenteret, opnaaet betydelige Fordele for Tjenestemændene ved Lovforslaget, der ikke vilde være opnaaet, hvis de var blevet afskediget administrativt, og jeg synes derfor, at det har været klogt og forudseende af Organisationerne at gaa ind i en saglig Forhandling angaaende dette Spørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende er ikke i dette Spørgsmaal sat til at skulle forsvare Organisationerne, heller ikke den Organisation, jeg tilhører, det mener jeg, de selv vil være i Stand til at gøre; men jeg er ganske overbevist om, at man fra Organisationernes Side har handlet klogt og fornuftigt.

Dette Spørgsmaal om Nedsættelse af Aldersgrænsen er ikke noget nyt Spørgsmaal. Da man i Lønningskommissionen forhandlede om den nye Lønningslov, der traadte i Kraft 1. Juli 1931, var Spørgsmaalet om Nedsættelse af Aldersgrænsen til 65 Aar stærkt fremme, og det har ogsaa været fremme ved andre Lejligheder.

Nu siger Modstanderne at Nedsættelse af Aldersgrænsen, at naar Tanken om en Nedsættelse har faaet Organisationernes Tilslutning, saa er det, fordi de unge indenfor Etablerne er gaaet med til det for at skaffe bedre Avancementsbetingelser. Dette er ganske ved Siden af. F. Eks. maa man for Jernbaneforeningens Medlemmers Vedkommende sige, at de, der kan være interesserede i disse Avancementsstillinger, er Assistenten og Kontroløren. Men netop fra Kontrolørernes Side har man stillet sig som